

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Vulpes*

Cím: *A víz*

Forrás: *Az Újság*

Bp.
(Hely)

1917. 7. 24
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

628.1

Hely

Idő

"1917"

Személy

A VIZ.

Azt se hittem volna, hogy valaha életemben a vízről fogok cikket írni. Bocsanatot is kell kérnem minden barátomtól és jó ismerősömtől, a kik ime, keservesen csalódtak bennem. De van egy enyhítő körülmény. Nem irtam róla addig, a míg volt. Csak most írok róla, a mikor nincs.

Sok mindent meg kellett próbálnunk a hosszúra nyult világháboruban, sok mindenről le kellett mondanunk, sok áldozatot követelt tőlünk a végzet, — türtük és elszenvedtük, jóformán zugulódás nélkül. S nem is gondolunk arra, nem is reméljük egy pillanatig se, hogy már a végére értünk nehéz kálváriáinknak. A mi ránk van mérve, jöjjön. Van erőnk, van akaratumk, van elegendő hazafiságunk, hogy minden elviselhető szenvedéssel szembenézzünk. Ezentul is el fogunk tünni mindent, a mit a józan ész elkerülhetetlenek és megmásíthatatlannak mond.

Kávé, rizs, tea külföldi termék. Fogytán van, nem kell. Kevés a dohány és a katonának kell, nem szívunk szivart, szivjuk a fogunkat. A teje azt mondják, hogy a betegeknek kell és a gyerekeknek. Már nem is kell tej. Most jut eszünkbe, hogy nem is szeretjük. Adagolják a kenyeret! Ússe kő, ugyse izlik a kukoricás málé. Hustalan nap! Bánja a kánya. Hisz a husosra se jut mindig pecsenye.

Legkinosabb a drágaság. Mert arról tudjuk, hogy csak felében csinálta a háboru. Nagyobbik részében gonosz kapzsóság és lelketlen uzsora műve. Mégis türtük. És szerényen ugrálunk félre az árdrágitók automobiljai elöl, hogy ha már elgázoltak az árakkal, ne gázoljanak el a repülő guilottinjaikkal.

De a víz, hogy fogyhatott el a víz? Csak nem zárta el azt is előlünk az entente? Vagy hadi dugárunk minősítették az angolok? Vagy talán maximálták és azért fogyott el hirtelen!

Sajnos, nagy a szárazság, az igaz. Ugy kellene már az eső, mint egy falat kenyér. De akármilyen szárazok és melegnek nálunk a nyári napok, a Duna nem apadt el, vidáman folyik Dévénytől Orsováig. S hogy az utcákon legyen, hogy mindenfelé legyen, ugyan mi kell hozzá? Négy-ötszáz ember napi munkája s néhány vagon szén melegítő ereje. Pénzben kifejezve alig néhány ezer korona naponta.

A pénz is megvan, a munkaerő is megvan, a szén is megvan. S ha nem volna meg, elő kell teremteni. Kell hogy meglegyen. Okvetlen.

A levegő fülledt és nehéz. A Rákos pora ránehezedik a városra. A legkisebb szellő is port, piszkot és kormot kavargat. A rétek repedeznek a szomjuságtól. S akkor nekünk nincs elegendő vizünk. Nem lehet öntözni, nem szabad locsolni, a szökőkutakat elzárták, a budai oldalon, de ideát is, a felsőbb emeleteken éjszaka nincs egy csepp víz.

A sok járvány, a mit a hosszú háboru alatt orvosaink csudálatos munkája, szorgalma és bölcsesége távol tudott tartani, vagy meg tudott fékezni, most zuduljon ránk a vízhiány miatt? Betegekké legyünk, hogy ne tudjunk dolgozni és kenyeret keresni? Tisztátalanok legyünk, a kiknek már a legfőbb táplálékunk a tisztaság! És nem gondol-e vajjon senki Gyöngyös tragikus pusztulására, kétszeri veszedelmére? Mi lesz itt, ha tűz ütne ki?

Ha kell, toborozzanak önkéntes munkásereget. Ha nincs más mód, kéregessünk az utcákon és a házakban fűtőanyagot. Ha nincs elég pénz, gyűjtsünk vízkölcsönre. De a bajon segíteni

kell. Azonnal. Rögtön.

Ha pedig takarékoskodással magával is lehet a bajon segíteni, arra más mód is van, mint a locsolás eltiltása. Elnézegetem néha naphosszat, mi történik a pesti kávéházakban. A feketéhez vizet adnak. Egy-két pohárral. Mihelyt a feketédet megittad, már hozzák az újabb két-három pohár vizet. Egy délután eléd állitanak egy kádra valót. Akár kell, akár nem. Ha megiszod, sokszor kelleetlenül iszod, akkor már megint hozzák a frisseket. Ha nem iszod meg, kiöntik. S minden pohár viznél három pohárnyit elfolyatnak. Egy-egy kávéház vizpocsékolásával tiz utcát lehetne fellocsolni.

Ne adjanak a kávéházakban egy embernek legfeljebb egy pohár vizet. Vagy annyit se. Tessék ásványvizet inni. S ne türték meg a tejhamisítást, ne engedjék meg a bor vizezését. Mindjárt több viz lesz Pesten, mint tej és bor együttvéve.

S mindenek fölött kopogtassuk meg naponta a barométert. Hogy folytassa, a mit megkezdett: menjen valamelyest lefelé. S hozza meg a váravárt esőt. Jó, nagy, kiadós esőt. Mert akármilyen jó és kifogástalan és dicsőíteni való is minden közgazgatás, Budapest utcáit mégis csak az eső tudja legjobban meglocsolni. **Vulpes.**